

नियुक्तैर्हितोपदेशे इति शेषः ॥ भयं त्यक्त्वा ब्रवीमि राजानमपि कार्यवशात्परस्मै अंजलिं कर्त्तुं विवचोऽवधृतं निश्चितं वदामि ॥ १८ ॥ १९ ॥ यः पुनः प्रसाद्यो भवेत्
स कोपयितुं न क्षमो न युक्तः ॥ २० ॥ २१ ॥ अपोहितुं उपेक्षितुं सराघवस्य लक्ष्मणस्य मानुषं मनुष्य मतिक्रान्तं बलं ते मनोज्ञास्यति जानात्येव वालिवधा
दिनेति भावः ॥ २२ ॥ स्वरमानः ॥ इति रामाभि० वा० कि० द्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ अथ एवं हनुमद्वचनानंतरं प्रतिसमादिष्टः अं

नियुक्तैर्मन्त्रिभिर्वाच्योऽद्यवश्यं पार्थिवोहितं ॥ इत एव भयं त्यक्त्वा ब्रवीत्यवधृतं वचः ॥ १८ ॥ अभिकुदः समर्थो हि चापमुद्यम्य राघवः ॥
स देवासुरगंधर्ववशेऽस्थापयितुं जगत् ॥ १९ ॥ न स क्षमः कोपयितुं यः प्रसाद्यः पुनर्भवेत् ॥ पूर्वोपिकारं स्मरता कृतज्ञेन विशेषतः ॥
२० ॥ तस्य मूर्ध्ना प्रणम्य त्वंसपुत्रः स सुहृज्जनः ॥ राजंस्तिष्ठस्व समये भर्तुर्भार्येव तद्वशे ॥ २१ ॥ न रामरामानुजशासनं त्वया कपीन्द्रयु
क्तं मनसाप्यपोहितुं ॥ मनोहिते ज्ञास्यति मानुषं बलं सराघवस्यास्य सुरेन्द्रवर्चसः ॥ २२ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० कि० द्वात्रिंशः सर्गः ॥
॥ ३२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ अथ प्रतिसमादिष्टो लक्ष्मणः परवीरहा ॥ प्रविवेश गुह्यं किं किं धारामशासनात् ॥ १ ॥
द्वारस्था हरयस्तत्र महाकायामहाबलाः ॥ बभूवुर्लक्ष्मणं दृष्ट्वा सर्वे प्रांजलयः स्थिताः ॥ २ ॥ निश्चसंतं तु तं दृष्ट्वा कुदं दशरथात्मजं ॥ बभू
वुर्हरयस्तान् चैनं पर्यवारयन् ॥ ३ ॥ स तारत्नमयीं दिव्यां श्रीमान्पुष्पितकाननां ॥ रम्यां रत्नसमाकीर्णीददर्श महतीं गुहां ॥ ४ ॥ हर्म्य
प्रासादसंवापां नानारत्नोपशोभितां ॥ सर्वकामफलैर्दृष्टैः पुष्पितैरुपशोभितां ॥ ५ ॥

गदाव्यतिसंदेशं प्राप्तः ॥ १ ॥ स्थिता हरयः प्रांजलयो बभूवुरि
त्यन्वयः ॥ २ ॥ पर्यवारयन् भयेन लक्ष्मणं परिवार्य गंतुं नाशकुर्वन्नित्यर्थः ॥ ३ ॥ पुष्पितानि काननानि यस्यां सा तां रत्नसमाकीर्णी अनेकोत्तमवस्त्वाक्रान्तां ॥ ४ ॥
तस्यैव प्रपंचः हर्म्येति ॥ सर्वकामफलैः सर्वदापेक्षितफलयुक्तैः ॥ ५ ॥